

דורי פרנס (תרגום)

תרגומי: "הברזון", "הסוחר מוונציה", "ערי מדבר אחרות", "פתאום הגיע סתיו", "נעצר בחצות", "קורילונס", "שייקספיר מאוהב", "אמא אמרה שאסור", "המלך ליר" (ת. הבימה); "כובע הקש האיטלקי", "פרך ב", "קוויאר ועדשים", "מלון פלאזה", "המלך ליר", "בואינג בואינג", "אמדאוס", "כסף הולך ושווא", "וויצק", "קומדיה של טעויות", "איש קטן מה עכשיו" (תרגום ועיבוד), "מקבת", "סיראנו דה ברז'ראק", "אופרה גרוש", "מצחיקונת" (ת. הקאמרי); "המלט", "רומיאו ויוליה", "אירמה לה-דוס", "הדוכסית מאמלפי", "פיגמליון", "מי דואג לילד", "שגעון באופרה" (ת. חיפה); "פיאף", "הדבר האמיתי", "ברנשים וחתוכות", "חיים פרטיים", "אלוהי הקטל", "חלום של לילה בלב קיץ", "תקלה קלה", "שם פרטי", "האמת", "סיפור ישן חדש", "ארוחת פרידה", "האבא", "שעה של שקט", "אילוף הסוררת" (ת. בית ליסין); "כטוב בעיניכם" (ת. בית לטן והמדיטק); "עניין של סגנון", "הלילה ה - 12", "אותלו" (ת. גשר); "השחף", "נדל"ן", "הזמרת קירחת יותר", "הקיש", "אדמה קדושה", "בעלי המתוק ואשתי היקרה", "הקסם הגדול", "משחק של אהבה ומזל" (ת. החאן); "החולה המדומה", "המון רעש על לא כלום", "סובניר" (ת. באר-שבע). "שלוש אחיות", "הדיבוק", "הטייפ האחרון של קראפ", "המלך הולך למות", "פר גינט", "טימון בן אתונה" (אנסמבל עת"ם), "שרופים" (התיאטרון הערבי-יהודי). זכה מספר פעמים בפרס התרגום ע"ש עדה בן-נחום, בפרס לנדאו, 2016 ובפרס התיאטרון הישראלי על תרגום בשנים: 2008, 2010, 2011, 2013. לאחרונה יצא לאור הספר "עיר המתים" ובו ארבעים סיפורים ש ל י. ל. פרץ שחבר ותרגם מיידש. את תרגומיו למחזות שייקספיר ובני דורו ניתן למצוא באתר "שייקספיר ושות" - Shakespeare.co.il. כמו כן כותב מוזיקה.

אילן רונן (בימוי)

מנהל האמנותי של תיאטרון הבימה (2005 - 2016). מנהלה אמנותי של קבוצת צעירי הבימה (-2004 1996). מנהלו האמנותי של תיאטרון הקאמרי (-1992 1984). מנהלו האמנותי של תיאטרון החאן (-1982 1975). שותף להקמת הבמה הסאטירית בתיאטרון "צוותא" (1977). בנובמבר 2011 נבחר לנשיא "איחוד תיאטראות אירופה" (UTE) וב-2013 נבחר לקדנציה נוספת. בין עבודותיו - "עקומים", "מחכים לגודו" (ת. חיפה, על עבודה זו נבחר ע"י אוניברסיטת מישיגן לאחד הבימאים הבולטים בשנות ה - 80); בית ליסין: "מותו של אנרכיסט", "חשמלית ושמה תשוקה"; בת. הקאמרי: "טוב" (הצגת השנה ובימאי השנה בעיתון "מעריב"), "קסטנר" (פרס מסקין למחזה המקורי), "מיכאל קולהאס", "אמא קוראז", "גם הוא באצילים", "נורה", "חפץ", "הבכיינים", "קרום"; בת. הבימה: "החייל האמיץ שוויק", "קן הקוקיה", "מחכים לגודו", "הקומיקאים", "כתר בראש", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "מלחמה", "להקה", "אנה קרנינה", "מסילה לדמשק", "ביקור הגברת הזקנה", "הסוחר מוונציה" (ההצגה הוזמנה לייצג את ישראל בפסטיבל שייקספיר הבינלאומי בתיאטרון "הגלוב" בלונדון, במאי 2012), "הקמצן", "חשמלית ושמה תשוקה", "יהוא", "יחסים מסוכנים", "לבד בברלין", "מיכאל קולהאס"; בת. יפו: "מחכים לגודו". זכה בפרסים ע"ש משה הלוי, שמעון פינקל, יוסף מילוא, פרס רוזנבלום. ביים את "קסטנר" בת' העירוני של הילברן, גרמניה (1988), ההצגה "מיכאל קולהאס" השתתפה בפסטיבלים בינלאומיים באדינבורג וורשה (1987/8), בסיבוב הופעות בגרמניה (1988) וברוסיה (1990). ביים את "גם הוא באצילים" בתיאטרון "מאלי" במוסקבה (1990). ההצגה "מחכים לגודו" השתתפה בפסטיבל מנצ'סטר (1994), "מעגל הגיר "מלחמה" בתיאטרון "סטאבילה", טורינו, בתיאטרון "קאטונה", בודפשט, בתיאטרון "בולאנדרה", בוקרשט (אפריל, 2007), ב"תיאטרו דואה פארמה" (2008), "אנה קארנינה" בבוקרשט (2008), "מסילה לדמשק" במוסקבה (2012), "הסוחר מוונציה" במרדכי (2013), "הקמצן" בבייג'ינג (2016). לאחרונה ביים את "אוגוסט: מחוז אוסיג" ו"הכל חיוב להבריק" ב"קורפירסטנדאם תיאטר", ברלין ואת "ביקור הגברת הזקנה" בתיאטרון מאלי, מוסקבה.

ניב מנור (עיצוב תפאורה)

בוגר החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בין ההפקות שעיצב - בת. הבימה: "התקווה", "לבד בברלין", "יחסים מסוכנים", "יהוא", "אלוהים מחכה בתחנה", "השבועה"; בת. הקאמרי: "שורת המקלה", "קרום"; בת. גשר: "חוות החיות"; באופרה הישראלית: "אורפיאו ואורדיצה", "נבוקו", "טוסקה", "מאדאם בטרפליי", "החטיפה מההרמון", "חליל הקסם"; בת. בית ליסין: "הפרדס", "אמא שלו", "אהבה זה לא הכל"; בת. באר שבע: "בוגד"; באנסמבל עיתים: "פר גינט".

ילנה קלריך (עיצוב תלבושות)

ממציבת בית תלבושות ומנהלת מתפרה. בוגרת תואר ראשון ושני באוניברסיטת תל אביב בעיצוב תפאורה ותלבושות. בין עבודותיה - בת. הבימה: "מיקה שלו", "עקומים", "סימני דרך", "שייקספיר מאוהב", "עלובי החיים", "אויטה", "פאניקה", "גבירת הנאווה", "רעל ותחרה", "לא ביום ולא בלילה", "כי בנו בחרת", "ארוחה עם אידויט", "מוריס שימל", "לילה במאי", "הזוג המוזר", "אילוף הקטן", "אוגוסט מחוז אוסיג", "שעה יפה ליוגה", "המחלוקת", "אנה קרנינה", "נודניק", "הנאהבים והנעמיים", "יום הולדת לג'וזפה", "המאובן"; בת. גשר: "כולם רוצים להלויוד", "וריאציות לתיאטרון ולתזמורת", "מיסטר ברינק", "גן הדובדבנים", "מינכהאוזן או כל האמת על השקר"; בת. החאן: "אושר"; בת. הקאמרי: "כובע הקש האיטלקי"; בת. באר שבע: "בית הקפה", "איזבלה", "נערה מהכפר"; בת. בית ליסין: "אני לא רפפורט"; בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "הממלכה של קנסוקיי", "צבעים בחול", "יש לי ילד זיגזג"; בת. המדיטק: "שמשו בר לשון", "פינוקיו". בשנים -1998 1995 קיבלה פרסים מטעם קרן התרבות "קרן שרת" ובשנת 1998 פרס יונסקו בפרויקט קבוצתי על עיצוב תפאורה למחזה "המלט" בתערוכה הבינלאומית PRAGUE QUADRENNIAL. מלמדת בחוג לתיאטרון, אוניברסיטת תל אביב.

מי מפחד מווירג'יניה וולף? מאת אדוארד אלבי

יותם קלו ליבנה (תנועה ועריכה מוסיקלית)

בן קיבוץ סאסא, במאי וכריאוגרף. בוגר בית הספר לאומנויות המחול במכללת "סימני קיבוצים". בעל תואר ראשון B.ed ותעודת הוראה בהתמחות בתיאטרון-מחול. זוכה המלגה לעידוד היצירה של קרן חבצלת. סטודנט לתואר שני MFA בקולנוע וטלוויזיה באוניברסיטת ת"א. עבודותיו למסך ולבמה הוצגו בפסטיבלים בצרפת, גרמניה ופולין. יצירת המחול שלו "Anyone" עלתה בבכורה במרכז סוזן דלל, בפסטיבל גוונים במחול 2017 ובפסטיבל AGITART 2018 (פרד). בין עבודותיו בכוריאוגרפיה ובימוי תנועה לתיאטרון - בת. גשר: "גוליבר", "האוריסטיאה"; בת. חיפה: "איך לקום מכיסא".

מאיר אלון (עיצוב תאורה)

מנהל מחלקת התאורה של תיאטרון הבימה. בין עבודותיו לאחרונה: "אוגוסט: מחוז אוסיג", "טיקוצ'ין", "הזוג המוזר", "בגידה", "הקומקום והמטאטא", "לילה במאי", "ארוחה עם אידויט", "כי בנו בחרת", "סיגל", "אם יש גן עדן", "לא ביום ולא בלילה", "מלכת היופי של לינאן", "שרי המלחמה", "כמעט נורמלי", "רעל ותחרה", "איש חסיד היה", "משהו טוב", "ערי מדבר אחרות", "אם הבית", "החייל האמיץ שוויק", "מירלה אפרת", "עת דודים", "הכיתה שלנו", "זרעים של שתילה", "חיזור גורלי", "פאניקה", "פתאום הגיע סתיו", "הבן הטוב", "נעצר בחצות", "משפחה עליזה", "ז'קו", "מה עושים עם ג'ני", "פליישר", "הצמה של אבא", "סיפור אהבה בשלושה פרקים", "love love love", "פילומנה", "אמא אמרה שאסור", "סימני דרך", "ספינינג", "קח את אבא שלך ולך לעזאזל", "הרפתקאות דוד אריה והמכשפה חמתותה", "התקווה", "המלך ליר". כמו כן עיצב תאורה לתיאטרון בית ליסין, תיאטרון לילדים ולנוער, פסטיבל עכו, פסטיבלי תיאטרונטו.

תרגום: **דורי פרנס**
 בימוי: **אילן רונן**
 עיצוב תפאורה: **ניב מנור**
 עיצוב תלבושות: **ילנה קלריך**
 תנועה ועריכה מוסיקלית: **יותם קלו ליבנה**
 עיצוב תאורה: **מאיר אלון**

עוזרת במאי: **דנה פלסר** | מנהלת הפקה: **יעלי פורת** | עוזר הפקה: **לירון נח**

המחזה

ג'ורג', פרופסור להיסטוריה ואשתו מרתה, בתו של נשיא האוניברסיטה, מארחים זוג צעיר - ביולוג שאפתן שהצטרף לסגל המרצים ואשתו השברירית. הרביעייה עוברת מסע ארוך אל תוך הלילה, הכולל שעשועים אכזריים ומסוכנים. חילופי הדברים האלימים חושפים את מערכות היחסים בין בני הזוג. האורחים הופכים לכלי נשק במאבק הפראי של המארחים, מאבק המתנהל ביניהם כל חיייהם. הדיאלוג השנון והמבריק מגלה את הפנים האמתיות המסתתרות מתחת למסכמות החברתיות. הוא מאלץ את הדמויות להגיע עד לתהומות הכנות, גם אם היא מכאיבה, ומצליח לרגש, לעורר מחשבה, להצליף ולהצחיק.

מערכה ראשונה - בידור ומשחקים

מערכה שנייה - ליל המכשפות

מערכה שלישית - גירוש השדים

המקום: סלון בבית בקמפוס של מכללה קטנה בניו אינגלנד

"זהו מחזה שבנוי על שחקנים. כל הצגה תלויה, במידה רבה בכישורם של המבצעים, אך זו - יותר מכולן, המחזה משאיר בידי השחקן את האפשרות לא רק לחיות את הטקסט אלא גם לחיות את הדמויות...."
אדוארד אלבי, עם העלאת המחזה בלונדון, 1964

להצגה זו:

מנהל במה: **אלעד פז** | סגן מנהל במה: **אלי ברינה** | תפעול תאורה: **דימה חייט**
 תפעול סאונד: **שי זר/אביטל וייס** | תפעול תלבושות ואביזרים: **עדן כסלו**
 תפעול פאות: **עינב וינשטיין-קרן, אווה אוסנה** | ייצור אביזרים: **טלי זליגמן-שטוקהמר, ויטלי רוזנפט**

הצגה ראשונה: 16 באוגוסט, 2018, אולם ברטנוב משך הצגה:

אדוארד אלבי

מי מפחד מווירג'יניה וולף?

תרגום דורי פרנס | בימוי אילן רונן

אדוארד אלבי (1928 – 2016)

אדוארד אלבי, מחשובי המחזאים האמריקאים במאה העשרים, נולד בווירג'יניה, ב - 12 במרץ 1928. שבועיים לאחר היוולדו אומץ על ידי בני הזוג ריד ופרנסיס אלבי, שנתנו לו את שמו של הסב המאמץ. הסב, היה בעליהם של כמה וכמה תיאטרונים, שבהם ערך אדוארד הצעיר הכרות עם עולם התיאטרון. מחזהו "סיפור גן עדן", 1958 הוא שפרסם את שמו לראשונה ושקיטלג אותו כמחזאי של תיאטרון האבסורד, יחד עם סמואל בקט והרולד פינטר. במחזותיו ביקר ישירות או בעקיפין את "החלום האמריקאי" ואת האידיאלים של החברה האמריקאית. זכה בשלושה פרסי "פוליצר" על מחזותיו "איזון עדין" (1967), "מפלט ים" (1975) ו"שלוש נשים גבוהות" (1994). בשנת 1980 זכה במדליית זהב על הישגיו הדרמטיים מטעם האקדמיה האמריקאית לאמנויות. כמו כן זכה בפרסים שהוענקו ע"י מרכז קנדי והמכון הלאומי למדליות (1996).

בשנת 2005 זכה בפרס טוני מיוחד על מפעל חיים. בין שאר מחזותיו: "מותה של בסי סמית" (1959), "החלום האמריקאי" (1960), "מי מפחד מוירג'יניה וולף?" (1964) – עבורו זכה בפרס הטוני ופרס הגראמי, "אליס הקטנה" (1964), "לוליתיה" (1981) – עיבוד לספרו של בוקוב, "העז או מי זו סילביה (2000) – עבורו זכה בפרס הטוני ועוד. סגנונו הייחודי והשנון, הפך לסימן ההיכר של כתיבתו.

"מי מפחד מוויורג'יניה וולף?", בכורה: 13 באוקטובר 1962. מרתה – אוטה האגן, ג'ורג' – ארתור היל, הני (מיצ') – מלינדה דילון, ניק – ג'ורג' גריזרד

כאשר אני מרגיש שהגיע הרגע, אני מתיישב וכותב

כשאני כותב, אני לא חושב על סגנון מסוים או על אסכולה זו או אחרת. לאחר שנולד בי רעיון, אני מגלגל אותו בתוכי במשך חצי שנה, עד שנה. הדמויות קורמות עוד וגידים ונעשות בדמיוני ממשיות יותר מבני אדם חיים. וכאשר אני מרגיש שהגיע הרגע, אני מתיישב וכותב – מהר, ארבע חמש שעות ליום. שבעה ימים בשבוע. ביום אני כותב עשרה עמודים. את 'ווירג'יניה וולף' כתבתי בשבעה שבועות. אני מתקן מעט מאוד, היצירה כבר מוכנה בראשי, הדמויות התחילו לדבר עוד לפני שהעליתי את המילים הראשונות על הנייר. אני אף פעם לא משכתב. על כל פנים, לא הרבה. אני חושב שאני עושה את כל השכתובים בראש לפני שאני ניגש לעצם כתיבת המחזה. המחזות שלי גמורים עוד לפני שהם מגיעים מתת ההכרה שלי להכרה. ברגע שאני מוכן לשים את המחזה על הנייר, אני יודע שאני יכול לסמוך על הדמויות שהן כבר תכתובנה את המחזה בשבילי. אז אני לא כופה את עצמי עליהן. אני נותן להן להגיד ולעשות מה שהן רוצות. אחר כך, בחזרות, אני עושה שינויים. את 'ווירג'יניה', למשל, קיצרתי בתשעה עמודים.

מתוך ראיונות שנערכו עם אדוארד אלבי בשנים 1964 ו- 2005.

"לעורר, לבלבל, להטריד"

במחזותיו של אלבי ניכרות איכויות הכתיבה המזוהות עמו: עיצוב ריאליסטי אשר מאבד בהדרגה את קווי המתאר הפמיליאריים והופך למזוד ומטריד; דמויות ריאליסטיות הפועלות בדרכים לא שגרתיות, מגיבות למצבים לא צפויים המנפצים את המסגרת הריאליסטית ומפרים את "האיזון העדין" של חיי היומיום; שימוש בשפה עשירה וקצבית המצביעה בעיקר על גבולותיה, על העדר המשמעות וההטעיות שבה; המזר המדגיש את הרגעים החשובים ביותר, מטשטש או מוחק את הקווים הברורים בין קומדיה לטרגדיה; סימוים המביאים הרס של אשליות ומציעים הבטחה להתחלות חדשות, אם רק יוכלו הדמויות להתגבר על ההרגלים והפחדים שלהן. מחזה של אלובי מתכוון יותר מכל, כפי שהמחזאי כותב בעצמו, 'לעורר, לבלבל, להטריד' את הישב בקהל, לגרום לו לעזוב את התיאטרון עם מחשבה משמעותית יותר מאשר "היכן השארתי את המכונית?"

פרופ' לינדה בן צבי. נכתב לתכנית ההצגה "העז או מי זו סילביה", תיאטרון "הבימה", 2005

מי מפחד מוויורג'יניה וולף בישראל?

בשנת 1965 עלה "מי מפחד מוויורג'יניה וולף?" בכורה בתיאטרון "הבימה", בתרגומה של תרצה אתר ובבימויו של היי קיילוס. ההפקה הנועזת ההיא, שחודשה על ידי אותו צוות ב"הבימה" ב-1976, היתה לשם דבר בהיסטוריה של התיאטרון הישראלי. מרים זוהר ומישא אשרוב גילמו את מרתה וג'ורג' ואילו את הני וניק, הזוג המבקר אותם, גילמו דליה פרידלנד ואלכס פלג. "התיאטרון שיקבל עליו את סגנון הדיבור הנקלה של 'גיבור' אדוארד אלבי עלול להפך למועדון של ניבול פה, ולא יוכל לטעון לתפקיד של מורה דרך אתי ואסתטי של הדור", כתב ד"ר חיים גמזו, מבקר התיאטרון של "הארץ", שאמנם שיבח את המשחק והבימוי אך ציין כי "ניבול הפה עולה בהצגה זו בקרשצ'נדו מסחרר ועתה לא נשאר להם, למחזאים ה'מודרניים', אלא העלות על הבמה את בזיון המעשים לאחר כלימת המלים". גילום דמותה של מרתה הוא אחד מתפקידיה הגדולים של זוהר, כלת פרס ישראל, ששיחקה את התפקיד פעמיים בהבימה בבימוי היי קיילוס ושבה לשחק אותו בפעם השלישית בבית ליסין ב-1988, בבימויו של מייקל מיצ'ם. "אף מחזה שאלבי כתב לא מתקרב ל'מי מפחד מוויורג'יניה וולף' מבחינת החוזק שלו, האמירה וסיפור הבן שאינו קיים. לא רציתי לשחק בו בהתחלה, קראתי אותו ואמרתי שאני כל כך רחוקה ממרתה. איך אני יכולה לשחק אותה? זו היתה מלאכת מחשבת מבחינת הכתיבה, מחזה רענן, מיוחד, חדשני. לאורך ההצגה היתה דממה, הקהל לא היה רגיל לשפה בוטה כל כך ב"הבימה" של הובינא ומסקין, שבה נהגו לשחק מחזות קלאסיים. כאשר נאמרו על הבמה ביטויים כמו 'לך תדדין!' ואמרות בוטות אחרות, נשמעו באולם קולות תדהמה. זה אמנם מחזה ארוך, אך הוא לא שיעמם לרגע ויישאר לנצח".

מתוך המאמר "מת המחזאי האמריקאי אדוארד אלבי, מחבר "מי מפחד מוויורג'יניה וולף" מאת יאיר אשכנזי. עיתון "הארץ", 17.09.2016. © כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון "הארץ" בע"מ.

השחקנים

מאיה מעוד (מרתה)

בוגרת "תלמה ילין". יוצאת להקה צבאית. בוגרת "בית צבי", 1996. במסגרת לימודיה זכתה ב-13 מלגות הצטיינות. בין תפקידיה בתיאטרון – בת. הבימה: "ספינינג" (איילת), "אמא אמרה שאסור" (מגרטר), "שלוש אחיות" (נטשה), "מה עושים עם ג'ני" (אלן), "הוא" (זילפה), "אדיפוס – תיאור מקרה" (יוקסטה), "אבא גוריו" (בוז'יאן/ המבשלת), "זרעים של שתיקה" (נעמי מואב); בת. חיפה: "תשובה" (לילית), "מלאכים באמריקה" (הארפר), "טייבלה והשד שלה" (טייבלה), "אותול" (דדמונה), "להיות או לא להיות" (מריה); בת. בית ליסין: "יומנים" (גליה), "הרומן הראשון שלי" (ליסה), "פרינסיס מרי 7" (שרה), "עלמה רות" (רבקה); בת. באר שבע: "לא כולל שינה" (וואלס); בת. הקאמרי: "האסיר בלב העיר" (עדנה), "בעל למופת" (ציקי), "הם יורים גם בסוסים" (מארי); בת. הספרייה: "מולי סוויני" (מולי), "האסופית" (מרילה), "מעגל הגיר הקווקז" (אשת המושל), "דואט לאחת" (סטפאני), "טעות ברצח" (פרידה), "יוסף וכתונת הפסים" (אשת פוטיפר). השתתפה בשלושה פסטיבלי מחזות קצרים בצוותא במחזות: "סבון", "יודעה'לה", "סניף אטלנטיה", בתיאטרון הפרטי: מחזות הזמר "סיפורי נרניה" (מלכת הקרח), ו"קטנטונות" (הלנה). בטלוויזיה: "כל העולם במה–שייקספיר לילדים", "מעורב ירושלמי" (רינת), "פלפלים צהובים" (דר' שחקן), "מששחן" (היועצת הארגונית). בקולנוע: "הפורצת". זוכת פרס השחקנית המצטיינת בטקס פרסי תאטרון הבימה, 2016. הייתה מועמדת לפרס אנשי השנה בקטגוריית התיאטרון בשנת 1998 ומועמדת לפרס התיאטרון בשנים 1998 ו-1999. אמא של מיקה ואדם.

<div></div>	<div>מרתה שלי</div>
ככל תפקיד חלאתי אותך ... בימים קשים צילאתי עברום ... חתיכות de צצני אדאצ' לאנו אחני כפסיכא... אצרת את כל החיזוק והכפי, נהרות de תקופה אהבה ואכזריות כפסיכא . כאתי אצייק אהתהיאות, de, אני אצלה אצל אוקמת אותך אתי אצלה החיטה... אני אהאמה אכ אצני ראה אצלה פיסת אור... אני אאס אותך אציה... ואותי...	
	
מאיה מעוד <p>חזר חזרות יולי 2018</p>	

השחקנים (ג'ורג')

בוגר "בית צבי", 1987. בין תפקידיו בתיאטרון – בת. הבימה: "שניים עשר המושבעים", "רוקדים בלונסדה", "טרטיף", "ביבר הזכוכית", "אדם", "מראה מעל הגשר", "ליל העשרים", "אדיפוס – תיאור מקרה" (קראון/טירסיאס), "יהוא" (יהוא), "קורילונוס" (קורילונוס), "ורסצ'ה שם זמני" (מיקי), "מוטרפים מאהבה", "תמונתו של דוריאן גריי" (הנרי), "1984" (אובריאן), "צמח" (נחום צמח, בשיתוף ת. מלינקי); בת. בית ליסין: "יתומים", "שח ומט", "וריאציות על נושא מסותורי", "אלטנלנה", "חשמלית ושמה תשוקה", "קיסריה סופ"ש"; בת. החאן: "מי תהום"; בת. חיפה: "מלאכים באמריקה", "ציפור הגעורים המתוקה", "בני ערובה"; בת. הספרייה: "מודיאני", "בשפל"; בת. באר שבע: "עקרונות הכתיבה", "ברור כשמש", "קומדיה של טעותות", "בית מלאכה", "מחלת נעורים", "הגולד האחרון"; בת. הקאמרי: "סיפור משפחתי", "עולמה של איימי", "נורה", "המודים", "הורדוס", "עקר בית", "המלט", "האב", "תרה", "מי מפחד מווירג'יניה וולף?", "האריסטוקרטים", "הילכו שניים יחדיו", "היצ'רד השני", "מקבת", "חברים של חברים"; ת. אנסמבל הרצליה: "צרים". בקולנוע: "עונת הדובדבנים", "אווה". בטלוויזיה: "המוסד", "לחיי האהבה", "משחק החיים", "מיכאלה", "שתיקת הצופרים", "זינזנה", "בשבילה גיבורים עפים". זוכה פרס שחקן השנה 2007 על תפקידו ב"האב". זוכה פרס שחקן השנה 2014 על תפקידו ב"מקבת". זוכה פרס משרד החינוך על תפקיד ז'בוטינסקי ב"הילכו שניים יחדיו".

דניאל גל (מיצ')

בוגרת סטודיו למשחק ניסן נתיב תל אביב, 2014. בין תפקידיה בתיאטרון – בת. הבימה: "המודים" (מרתה), "שייקספיר מאוהב" (ויולה/קנט/רומיאו); בת. החאן: "הדוד וניה" (ילנה אנדרבינה), "הנשים העליוזות מוידזור" (אן פיגי), "יחזקאל" (נעמה), "חלום ליל קיץ" (הרמיה). בקולנוע: "אנטנה", "הלהקה האחרונה בלבנון", "קו 300". בטלוויזיה: "חיים אחרים", "פצועים בראש", "גאליס", "תאג'ד", "ראש גדול", "שרה שטיין" – לטלוויזיה הגרמנית. בין השנים 2005–2011 רקדה באופן מקצועי בלהקות "קמע", מריה קונג, אנסמבל "בת שבע" ועבדה עם הכוריאוגרפים אוהד נהרון, שרון אייל, עידן כהן, רונית זיו והותם תש"ח. כוריאוגרפיה לתיאטרון: "ארץ פוק", "אני דנאיל חארמס".

רוי מילר (ניק)

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2007. זוכה מלגת קרן שושהיים, קרן ארנה בן חורין וקרן עדי קאמרי. בין תפקידיו – בת. הבימה: "השחף", "דור שלישי", "מסילה לדמשק", "פוסט טראומה", "לרקוד ולעוף", "קוויאר ועדשים", "הסוחר מוונציה", "אם הבית", "הדה גאבלר", "זנוס בפרוזה", "הכיתה שלנו" (בשיתוף ת. הקאמרי), "פאניקה" (הובר), "מה עושים עם ג'ני" (וולטר), "קורילונוס" (קומניוס), "שייקספיר מאוהב" (נד אלן/מרקוציו), "קח את אבא שלך ולך לעזאזל (ד"ר שלם), "עושה כרצונו" (חיים); בת. החאן: "גברים"; בת. תמונע: "חלום ליל קיץ"; בת. המעבדה: "רומיאו ויוליה"; בת. המדיטק: "קרשינדו ואני". בקולנוע: "התגנבות יחידים", "הרקיע החמישי", "שקופים", "בשר תותחים", "האיש שבקיר", "האופה מברלין", "פוקסטרוט". בטלוויזיה: "העוקץ", "החברים של נאור", "עם סגולה", "המרכז", "ניוירוק", "רמזור", "עממיות", "100", "הכל שפטי", "בני ערובה", "בשבילה גיבורים עפים", "מלכות". בוגר צ'אקג ישראל משחק מול מצלמה.

מי מפחד מוויורג'יניה וולף - הפקות קודמות

מרים זוהר, אלכס פלג, דליה פרידלנד, מישא אשרוב, 1965

כרטיס 1965

*בהפקה הנוכחית שמה של הני תורגם ל"מיצ'"